

[Chr. Christiansen.]

at der er al rimelig grund til, selvom Det nordiske Råd træder i funktion, at disse udvalg og komiteer fortsætter deres arbejde, omend jeg dog vil mene, at det sikkert vil være af praktisk betydning både for udvalgene og komiteerne og for selve Det nordiske Råd, hvis der kunne skabes en organisk kontakt mellem disse allerede bestående permanente udvalg og komiteer og Det nordiske Råd. Jeg håber, at det må være muligt at finde den praktiske udformning af dette arbejde, således at man kan samle det på den bedst mulige måde.

Jeg har sluttelig en enkelt sag, der angår den højtærede undervisningsminister og den højtærede indenrigs- og boligminister. Det drejer sig om biblioteksforholdene i Frederikshavn. Allerede under krigen måtte biblioteket forlade sine gamle lokaler, og det har i hvert fald siden 1945 i egentlig forstand været fuldstændigt husvild. På grund af forskellige forhold, som biblioteket og dets bestyrelse er ganske uden skyld i, har forskellige byggeplaner måttet opgives, men i 1949 blev der udarbejdet et projekt til en ny biblioteksbygning, som da kunne udføres for ca. 700 000 kr. Desværre opnåede biblioteket ikke tilladelse til at opføre bygningen. Den således skete udsættelse fra 1949 til nu kommer i hvert fald til at betyde, at byggearbejdet nu må beregnes 200 000 kr. dyrere, end det dengang var beregnet, og dertil kommer endda inventar. Det er også klart, at den oprindelige finansiering, som også da var planlagt, er slået helt i stykker, og skal vi gennemføre sagen nu, vil det — det kan ikke undgås — blive en yderligere betydelig belastning for kommunen. Biblioteksforholdene i Frederikshavn er en alvorlig kulturel sag for alle byens borgere. Folkebiblioteksforeningens formand, togfører Jensen, har på den seneste generalforsamling fremsat nogle meget kritiske og bitre udtalelser, som jeg gerne ved denne lejlighed vil sammenfatte sådan: De planer for det nye bibliotek, som Frederikshavn trænger så hårdt til, er ikke kommet løsningen nærmere, end da vi startede i 1946; vi har utallige gange slidt ministeriets trapper, men hver gang bliver vi afvist uden at opnå noget som helst tilsagn; kommer vi om efteråret, bliver vi opfordret til at vente til foråret, og når så foråret oprinder, beder man os om at vente til efteråret, fordi der mangler

materialer og arbejdskraft, og imens må vi holde biblioteket i kraft på primitiv måde i nogle kælderlokaler i et gammelt skolekøkken i en af kommunens skoler, og det er naturligvis ganske umuligt under sådanne vilkår at gennemføre et blot nogenlunde anstændigt og ordentligt biblioteksarbejde.

Det er hårde ord fra biblioteksforeningens formand. Jeg har selv for kort tid siden taget de nuværende bibliotekslokaler i øjesyn, og selvom bestyrelse og personale har gjort deres bedste, er forholdene ikke alene uforsvarlige, men også en hån imod det folkelige, kulturelle arbejde, der ikke kan undvære et godt folkebibliotek. Jeg tror ikke, der findes nogen større stationsby, der har så elendige forhold som dem, Frederikshavn nu har levet under i snart henimod en halv snes år. Jeg er meget vel klar over, at der har været vanskeligheder med at skaffe arbejdskraft og materialer, men det synes ikke at gælde mere. Når der kan bygges toldbygninger og andre stats- og kommunalbygninger, må tiden være inde til, at der gives tilladelse til bygningen af det nye folkebibliotek i Frederikshavn, der har været savnet altfor længe.

Frederikshavn har i de senere år haft et stigende indbyggerantal og nærmer sig nu de 20 000. Der er i byen statsømandsskole, gymnasium, og der er garnison, og sidst, men ikke mindst, et meget omfattende frivilligt oplysnings- og kulturarbejde, som altsammen har hårdt brug for et moderne folkebibliotek med tidssvarende lokaler og med den bogbestand, der svarer til byen og dens kulturelle krav. I øjeblikket råder biblioteket vel over en 15 000 bind, men skulle det svare til byens størrelse, måtte der være mere end det dobbelte antal bøger. Jeg må derfor så indtrængende, som det er mig muligt, henstille til de to højtærede ministre at bringe denne sag til en snarlig løsning. Kan der ikke gives tilladelse til vinterbyggeri af det planlagte bibliotek? Hvis det ikke er muligt, kan man så ikke få et bestemt tilsagn til Frederikshavn bibliotek om, at man kan komme i gang den 1. april 1953?

Ragnhild Andersen: Regeringens repræsentanter har under denne finanslovdebat gang på gang forsikret, at der ikke er sket tilbageskridt på de sociale områder. Det ærede medlem, hr. Elgaard erklærede på venstres vegne, at der ikke på noget socialt